

RESSÒ DE LA PARAULA

No utopia, sinó esperança

Algú, potser, en escoltar el que afirmem, és a dir, «que en Jesucrist ressuscita l'ésser humà, tot el que és veritablement humà», pot entendre que la Resurrecció de Jesús no és més que el símbol de l'home victoriós, del seu progrés, de l'avenç imparabile de la ciència i de la tècnica... Sovint sentim dir que la resurrecció no és sinó un estímul per a continuar lluitant a favor d'un món millor més humà.

Això és veritat, però una veritat tan «petita» com fràgil.

Fa uns dies vam poder llegir un article de l'expert en comunicació i assessor polític, Antonio Gutiérrez-Rubí, titulat «Millor l'esperança

que la utopia». Amb lucidesa incidia en una qüestió de gran transcendència, especialment en el món de la política. Seguint a John Berger, identifica la utopia com una construcció nostra, tancada o acabada, que resulta molt atractiva per la seva senzillesa i coherència. Sol ser defensada radicalment amb paraules buides i pretensives i és proposada gairebé amb «el seu manual d'instruccions».

En efecte, les utopies omplen els discursos polítics que volen arribar més fàcilment a la gent, deleirosa de solucions ràpides i eficaces als problemes que pateix. Són freqüents en polítiques anomenades «populistes». El seu llenguatge és radical i fan servir termes absoluts, de manera que provoquen

reaccions contràries, igualment tancades. El resultat és la polarització de postures, que fan pràcticament impossible el diàleg i l'acord (avui tan necessaris).

L'esperança, per contra, és una invitació a construir junts un futur, per si mateix no prefabricat, però que acabarà sent més comú. Diu l'autor:

«Esperances que facin possible el necessari. I urgent allò possible. Si la política democràtica ens desempara, per a llançar-se a la lluita sense quarter pel poder, fent del llenguatge polític un gest groller, d'estil vulgar, amb un to superficial o un vocabulari feridor, si això succeeix, la fi és a prop.»

Amb Jesucrist no ressuscita una utopia, sinó la virtut de l'esperança. Com a tal virtut de l'Esperit anirà sempre acompanyada de les altres dues germanes: la caritat i la fe. És l'esperança en la vida eterna, que il·lumina totes les esperances aquí en la terra. L'esperança no utòpica, que no sols obre la porta a una vida personal més enllà de la mort, sinó també a una comunió fraterna, que es pot cercar i gaudir en aquest món, encara que imperfectament.

Amb aquesta esperança es poden construir societats, sistemes productius, institucions, polítiques concretes, més compartides, i més properes a la persona humana. El

fet que aquestes realitats construïdes amb esperança siguin sempre perfectibles, no resta res a la seva validesa. Valdran per a continuar caminant junts.

Per als cristians això no resulta gens estrany, ja que sabem que sempre estem en camí. L'esperança que neix del Ressuscitat, ens ensenya a superar la temptació de considerar qualsevol assoliment humà com a absolut. No ens enlluernem les utopies, sinó el do de la ciutat resplendent que ens vindrà regalada a la fi dels temps.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Practicar l'hospitalitat

Foren rescatats quan la patrullera s'acostà a la pastera. Molts dels ocupants es llençaren a l'aigua per accelerar el rescat.

Els adults foren retornats al país d'origen; els menors, internats en centres especials. Ell tenia setze anys, segons li havien dit, i fugia de la misèria. Del tot analfabet, no sabia escriure ni el seu nom. Des dels dotze anys es dedicava a recollir fruita. Arribà a Europa cercant una vida millor. El van portar a una gran ciutat, l'encomanaren a una fundació dedicada a aquest servei que li oferí allotjament en un pis compartit, acompanyament i seguiment en el seu pro-

cés d'integració i li aconseguí un contracte laboral. L'acompanyament i la promoció cultural la trobà en una altra fundació cristiana, on l'ajudaren a conèixer l'idioma. Un dels professors, un advocat jubilat que col·labora com a voluntari, veient el seu escàs nivell formatiu i el seu interès per aprendre, començà a fer-li classes particulars fora d'horari. Va aprendre les quatre regles, a resoldre problemes i a llegir. Mostrà un gran interès per temes de cultura general: geografia, història, astronomia... Seguia aquestes classes un matí sencer cada setmana, el de dissabte o el de diumenge. El noi havia es-

tat iniciat en la fe dels seus pares, segueix fidel a les pregàries rituals de cada dia i al res setmanal a la mesquita. També quan l'hora de pregar coincideix amb les hores de classe del dissabte. «Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat» (Rm 12,13).

Aquest és un dels molts exemples que ens mostren una realitat que no podem defugir i que ens conviden a implicar-nos, segons les nostres possibilitats, a donar resposta a unes situacions personals reals i properes, aportant els nostres coneixements, donatius, acolliment familiar, acció de voluntariat...

Aquestes persones venen a nosaltres fugint de la misèria i la inseguretat, cercant una vida digne. Els joves, especialment, necessiten cobrir les seves necessitats bàsiques i també un itinerari formatiu i un acompanyament personal que afavoreixin la integració social i laboral. I persones com l'advocat jubilat que ofereix el seu temps, el desig de servir i la capacitat d'estimar el proïsme.

«No us oblideu de practicar l'hospitalitat; gràcies a ella, alguns, sense saber-ho, van acollir àngels» (He 13,2).

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

No utopía,
sino esperanza

Alguien, quizá, al escuchar lo que venimos diciendo, o sea, «que en Jesucristo resucita el ser humano, todo lo que es verdaderamente humano», puede entenderse que la Resurrección de Jesús no es más que el símbolo del hombre victorioso, de su progreso, del avance imparabable de la ciencia y de la técnica... No pocas veces oímos decir que la resurrección no es sino un estímulo para seguir luchando a favor de un mundo mejor más humano.

Esto es verdad, pero una verdad tan «pequeña» como frágil.

Hace unos días pudimos leer un artículo del experto en comunicación y asesor político, Antonio Gutiérrez-Rubí, titulado «Mejor la esperanza que la utopía». Con lucidez incidía en una cuestión de gran trascendencia, especialmente en el mundo de la política. Siguiendo a John Berger, identifica la utopía como una construcción nuestra, cerrada o acabada, que resulta muy atractiva por su sencillez y coherencia. Suele ser defendida radicalmente con palabras huecas y pretenciosas y es propuesta casi con «su manual de instrucciones».

En efecto, las utopías llenan los discursos políticos que quieren llegar más fácilmente a la gente, deseosa de soluciones rápidas y eficaces a los problemas que sufre. Son frecuentes en políticas, así llamadas, «populistas». Su lenguaje es radical y usan términos absolutos, de forma que provocan reacciones contrarias, igualmente cerradas. El resultado es la polarización de posturas, que hacen prácticamente imposible el diálogo y el acuerdo (hoy tan necesarios).

La esperanza, por el contrario, es una invitación a construir juntos un futuro, de por sí no prefabricado, pero que acabará siendo más común. Dice el autor:

«Esperanzas que hagan posible lo necesario. Y urgente lo posible. Si la política democrática nos desampara, para lanzarse a la lucha sin cuartel por el poder, haciendo del lenguaje político un gesto soez, de estilo vulgar, con un tono superficial o un vocabulario hiriente, si eso sucede, el fin está cerca.»

Con Jesucristo no resucita una utopía, sino la virtud de la esperanza. Como tal virtud del Espíritu irá siempre acompañada de las otras dos hermanas: la caridad y la fe. Es la esperanza en la vida eterna, que ilumina todas las esperanzas aquí en la tierra. La esperanza no utópica, que no sólo abre la puerta a una vida personal más allá de la muerte, sino también a una comunión fraterna, que se puede buscar y disfrutar en este mundo, aunque imperfectamente.

Con esa esperanza se pueden construir sociedades, sistemas productivos, instituciones, políticas concretas, más compartidas, y más cercanas a la persona humana. El hecho de que estas realidades construidas con esperanza sean siempre perfectibles, no resta nada a su validez. Valdrán para seguir caminando juntos.

Para los cristianos esto no resulta nada extraño, ya que sabemos que siempre estamos en camino. La esperanza que nace del Resucitado, nos enseña a superar la tentación de considerar cualquier logro humano como absoluto. No nos ciegan las utopías, sino el don de la ciudad resplandeciente que nos vendrá regalada al final de los tiempos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Jornada Mundial de Pregària per
les Vocacions i Vocacions Natives

Se celebra el proper diumenge, 25 d'abril, amb la intenció de posar de relleu la crida vocacional i sensibilitzar l'Església sobre la importància de col·laborar amb la pregària i l'aportació econòmica amb totes les vocacions del món.

En aquest 2021 el lema escollit és «Per a qui soc jo?». Darrere d'aquesta pregunta hi ha un plantejament global de la vida en clau vocacional, és a dir, una invitació a entendre la vida com un camí de descobriment de la pròpia identitat i, per tant, de la pròpia vocació.

A través de la Comissió Episcopal per al Clergat i els Seminaris, la Conferència Espanyola de Religiosos (CONFER), les Obres Misionals Pontificies (OMP) i la Conferència Espanyola d'Instituts Seculars (CEDIS), s'ha preparat tot un **material per a la Jornada d'enguany**, amb catequesis adequades per a nens, adolescents, joves i adults, que giren al voltant de la cançó *¿Para quién soy yo?*, estrenada amb motiu d'aquesta Jornada. També hi ha altres materials per a vigílies de pregària, subsidi litúrgic, etc.

Una exhortació per a tots els cristians i totes les persones en general a revisar la profunda relació que hi ha entre el coneixement personal —de les pròpies qualitats, aptituds, desitjos, etc.—, el coneixement de la crida de Déu personal per a cadascú i la felicitat a la vida.

24è Festival de Música Clàssica
i Tradicional

Aquest festival, organitzat per l'Associació Amics de la Música de Santa Magdalena, d'Esplugues de Llobregat, ha reprès la seva activitat, paralitzada a causa de la Covid, amb totes les condicions oportunes en el context de la pandèmia: amb precaucions, però amb ànim i esperança. En total seran set concerts, dels quals el primer va tenir lloc el 16 d'abril i l'últim serà el 10 d'octubre, en quatre ubicacions diferents: el temple parroquial de Santa Magdalena, la pla-

ça Pare Miquel, el Monestir de Montsió i l'Avenç.

El proper concert serà el 30 d'abril, a les 20.30 h, a l'església de Santa Magdalena, d'Esplugues de Llobregat. El programa es titula «Diàlegs entre G.F. Handel i A. Vivaldi», amb obres dels dos músics. Interpretat per l'Orquestra de Cam-

bra Tres Nacions, sota la direcció d'Àngel Villagrasa. Aforament limitat: 80 persones; reservar entrades per mail a amicdelamusica.esplugues@gmail.com o per WhatsApp al 629 966 453.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

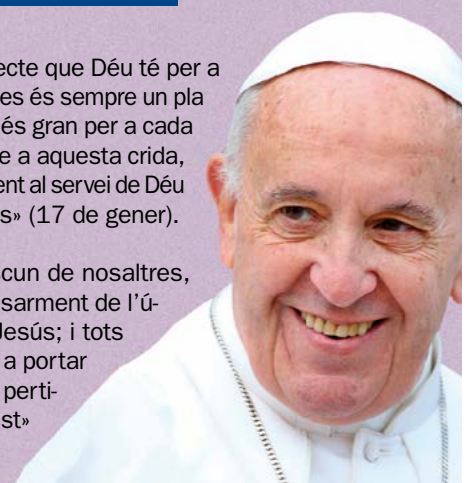

@Pontifex: «Déu venç el mal del món fent-se càrrec d'ell. Aquesta és també la manera en què nosaltres podem aixecar els altres: no jutjant, no donant ordres, sinó fent-nos pròxims, compartint, compartint l'amor de Déu» (14 de gener).

@Pontifex: «En la vida estem sempre en camí. Triem el camí de Déu! Descobrirem que no hi ha imprevistos, no hi ha costes, no hi ha nits que no puguem afrontar amb Jesús» (16 de gener).

@Pontifex: «El projecte que Déu té per a cadascun de nosaltres és sempre un pla d'amor. I l'alegria més gran per a cada creient és respondre a aquesta crida, lliurar-se completament al servei de Déu i dels seus germans» (17 de gener).

@Pontifex: «Cadascun de nosaltres, els cristians, és un sarment de l'única vinya, que és Jesús; i tots junts estem cridats a portar els fruits d'aquesta pertinença comuna a Crist» (21 de gener).

Visita canònica i elecció de priora a les carmelites de Vilafranca del Penedès

Hi ha monestirs, entre ells el de la Mare del Déu del Carme, a Vilafranca del Penedès, que cada tres anys han de passar Visita canònica i elecció de priora.

Per aquest motiu, el dia 27 de març, el bisbe Agustí Cortés va visitar aquest monestir, acompanyat pel delegat per a la Vida Consagrada, P. Josep M. Henríquez, osb, i pel secretari general, Mn. Joan-Pere Pulido. La visita va començar amb la celebració de l'eucaristia conventual.

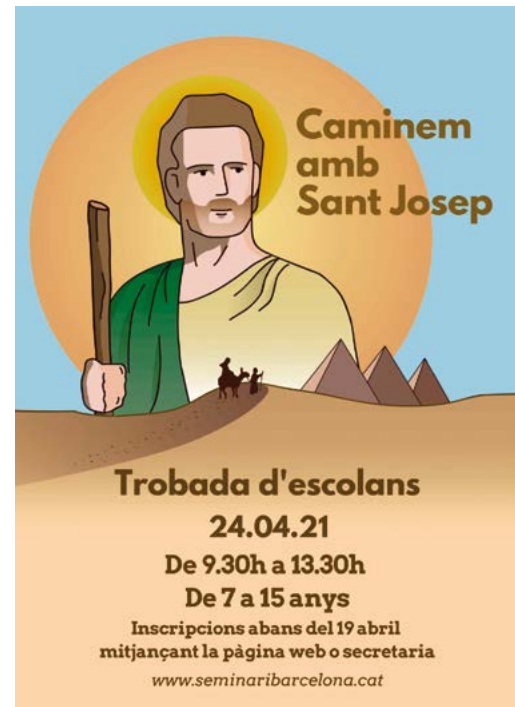
A continuació, va estar conversant amb cada monja, per tal de conèixer com estava la comunitat i també cadascuna de les deu monges presents al Capítol, ja que altres dues no hi van assistir, per motius de salut.

Després es va procedir, a la mateixa capella del monestir, a l'elecció de priora. Va sortir reelegida, per majoria absoluta a la primera elecció, la mare Juliana Kinzaza per a un segon trienni. La mare Juliana, d'origen kenyà, va acceptar el càrrec, es va donar gràcies i el Capítol es va concloure amb la foto de família.

Votacions per a l'elecció de priora durant el Capítol de les carmelites de Vilafranca

Caminem amb Sant Josep

Aquest és el lema de la XXVII Trobada d'escolans, programada per al proper 24 d'abril, al matí. Serà, com sempre, un moment bonic per poder-nos trobar, conèixer, jugar i pregar els escolans de les diverses parròquies de les diòcesis de Barcelona i San Feliu del Llobregat.

El lloc de la trobada serà l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona (carrer de la Diputació, 231). Degut a la pandèmia és necessari realitzar la inscripció abans del 19 d'abril. Per a formalitzar-la es pot fer presencialment a la Secretaria del Seminari (9 a 14 h, Sra. Sònia) o **telemàticament**, des del web del Seminari www.seminaribarcelona.cat.

A la trobada, hi són convidats tots els escolans i escolanes, i també s'hi poden afegir altres nois i noies d'entre 7 i 15 anys que estiguin vinculats a la parròquia. El programa serà el següent:

- 9.30 a 9.45 h, arribada i acollida al Seminari Conciliar de Barcelona
- 10 h, inici de la gimkana «Caminem amb Sant Josep»
- 12.30 h, celebració de l'Eucaristia
- 13.30 h, comiat

D'acord amb els protocols anti-Covid, es faran grups de sis persones i s'utilitzarà gel hidroalcohòlic en totes les activitats i la mascareta.

AGENDA

► **Plenària dels bisbes de la Conferència Episcopal.** Està prevista del 19 al 23 abril la reunió de primavera de la CEE, en una modalitat mixta (presencial i telemàtica). La segona tindrà lloc a la tardor, del 15 al 19 de novembre de 2021.

► **Espai d'interioritat Francesc Palau.** Dimarts 20 d'abril, a les 19 h, conferència online a càrrec de la pedagoga i directora del Lloc de la Dona, María del Mar Galcerán, sobre «El cuidado en los colectivos vulnerables». Inscripcions via correu electrònic centre@espaiinterioritatpalau.com o a través del web: www.espaiinterioritatpalau.com

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 6,8-15 / Sl 118 / Jo 6,22-29]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054), sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / Sl 30 / Jo 6,30-35]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / Sl 65 / Jo 6,35-40]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dijous [Fets 8,26-40 / Sl 65 / Jo 6,44-51]. Sant Caius o Gai (de Dal-

màcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ Divendres [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lleida i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / Sl 115 / Jo 6,60-69]. Sant Fidel de Simaringen, prevere caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mer-

cedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe; Conversió de sant Agustí; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prevere fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 4,8-12 / Sl 117 / 1Jo 3,1-2 / Jo 10,11-18]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

Diumenge III de Pasqua (B)

COMENTARI

«Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts»

Durant tot el temps de Pasqua, els diferents textos ens ajudaran a entendre una mica més la resurrecció de Crist. No és fàcil comprendre-la en el seu sentit correcte. Podríem pensar que es tracta només del mateix cos que tenia Jesús però una mica més gloriós. Però no és així. El cos del Crist ressuscitat és totalment diferent, totalment transfigurat, molt diferent del que tenia aquí a la terra. És el mateix Crist que predicava per Palestina però el seu cos no està sotmès a tots els condicionants d'aquí del nostre món. En aquest sentit no copsem res de la resurrecció si pensem que el que diu l'evangeli *ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells* ho hem d'entendre tal com sona. El seu cos no té cap necessitat material. Aquestes paraules responen al que ha dit abans: *Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: La pau sigui amb vosaltres. Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: ¿Per què us alarmeu? ¿Per què us venen al cor aquests dubtes?* Amb el fet de menjar se'ns diu que el Jesús ressuscitat és autèntic, és real, no és un fantasma, no és un somni, una quimera. Pere a la primera lectura ho afirma clarament: *Vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts.* Tan real com eren Pilat i els que van demanar la mort de Jesús ho és el Crist ressuscitat però amb una realitat absolutament nova. I aquest Crist demana un canvi de vida: *Penediu-vos i convertiu-vos.* El mateix diu l'evangeli: *Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts i calia predicar la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.* Aquesta és la seva (i la nostra) missió. També Joan parla de *complir els manaments.* El Crist real, ressuscitat, ens demana un canvi de vida. Amb la vida nova, amb la vida de ressuscitats, vencem també la vida vella, la vida del pecat, vencem la mateixa mort.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. O bé: Al-leluia.*

Responeu-me quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau així que em fico al llit i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, soc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro. O bien: Aleluya.*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: el Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?». R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros». Pero ellos, aterrorizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpádmelo y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisés y el los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»